

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ 165/2000 (ΦΕΚ 149/Τ. Α' /28-6-2000)

[όπως τροποποιήθηκε με το ΠΔ 373/2001 (ΦΕΚ 251/Τ. Α' /22-10-2001) και το ΠΔ 385/2002 (ΦΕΚ 334/Τ. Α' /31-12-2002)]

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν.1338/1983 "εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου" (Α' 34), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 65 του Ν.1892/90 "για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη και άλλες διατάξεις", και του άρθρου 4 του Ν.1338/1983 "εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου" (Α' 34), όπως τροποποιήθηκε με τα άρθρα 6 παράγραφος 4 του Ν.1440/1984 "Συμμετοχή της Ελλάδος στο κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακος και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού EURATOM" (Α' 70), 65 του Ν.1892/1990 "για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη και άλλες διατάξεις" (Α' 101), και 22 του Ν.2789/2000 "Προσαρμογή του Ελληνικού Δικαίου προς την οδηγία 98/261/Ε.Κ. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19.5.1998 σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού χρηματοπιστωτικών μέσων κ.α. διατάξεις" (Α 21).
2. Τη διάταξη του άρθρου 29 Α του νόμου 1558/1985 "Κυβέρνηση και κυβερνητικά όργανα", όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 27 του Ν.2081/1992 (Α' 154) "Ρύθμιση του θεσμού των Επιμελητηρίων, τροποποίηση των διατάξεων του Ν. 1712/1987 για τον εκσυγχρονισμό των επαγγελματικών οργανώσεων των εμπόρων, βιοτεχνών και λοιπών επαγγελματικών και άλλες διατάξεις" και αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 παράγραφος 2α του Ν 2469/1997 (Α' 38) "Περιορισμός και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών και άλλες διατάξεις".
3. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις του παρόντος προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού ύψους 25.000.000 δρχ. περίπου για το τρέχον οικονομικό έτος και 50.000.000 δρχ. περίπου για καθένα από τα επόμενα οικονομικά έτη. Η εν λόγω δαπάνη για μεν το τρέχον οικονομικό έτος θα αντιμετωπισθεί από τις πιστώσεις που έχουν εγγραφεί στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων (Ειδ. Φ. 19-110 ΚΑΕ της Ομάδας 0200, Ειδ. Φ. 19-160 ΚΑΕ 0515), για δε τα επόμενα οικονομικά έτη από τις πιστώσεις που θα εγγράφονται προς τούτο στον ανωτέρω προϋπολογισμό.
4. Την αριθμ.194/2000 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος-Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Γεωργίας, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Υγείας και Πρόνοιας, Δικαιοσύνης, Πολιτισμού, Εμπορικής Ναυτιλίας, Δημόσιας Τάξης, Μακεδονίας-Θράκης, Αιγαίου, Μεταφορών και Επικοινωνιών, και Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, και την αριθμ. 341/2001 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικράτειας, μετά από πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Υγείας και Πρόνοιας, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1 Σκοπός

Σκοπός του παρόντος προεδρικού διατάγματος είναι η προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων "σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των

διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών” (Ε.Ε.Λ. 19/24-1-1989, σελ.16 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Άρθρο 2 Ορισμοί (άρθρο 1 της Οδηγίας 89/48)

Κατά την έννοια του παρόντος Διατάγματος ως:

1. Δίπλωμα νοείται οποιοδήποτε δίπλωμα ή άλλος τίτλος ή οποιοδήποτε σύνολο τέτοιων διπλωμάτων, πιστοποιητικών ή άλλων τίτλων που χορηγήθηκαν από αρμόδια αρχή κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία έχει οριστεί σύμφωνα με τις νομοθετικές κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις του εν λόγω κράτους μέλους, από το οποίο προκύπτει σωρευτικά ότι:

α) ο κάτοχός του περάτωσε με επιτυχία κύκλο μεταδευτεροβάθμιων σπουδών, διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών ή ισοδύναμης διάρκειας μερικής παρακολούθησης, σε πανεπιστήμιο ή ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα ή άλλο ίδρυμα ισοτίμου επιπέδου και ενδεχομένως ότι έχει περατώσει με επιτυχία την επαγγελματική εκπαίδευση που απαιτείται επιπλέον του κύκλου μεταδευτεροβάθμιων σπουδών

β) ότι ο κάτοχός του διαθέτει τα απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα για να αναλάβει ή να ασκήσει επάγγελμα που είναι νομοθετικά ρυθμιζόμενο στο εν λόγω κράτος μέλος.

Η εκπαίδευση που πιστοποιείται από το δίπλωμα αυτό, θα πρέπει κατά το μεγαλύτερο μέρος της να έχει πραγματοποιηθεί στην Κοινότητα ή ο κάτοχος αυτού θα πρέπει να έχει τριετή επαγγελματική πείρα που βεβαιώνεται από το κράτος - μέλος το οποίο έχει αναγνωρίσει το δίπλωμα της χώρας μη-μέλους της Κοινότητας.

Εξομοιώνεται προς το ανωτέρω δίπλωμα, οποιοδήποτε δίπλωμα, πιστοποιητικό ή άλλος τίτλος ή σύνολο τέτοιων διπλωμάτων, πιστοποιητικών ή άλλων τίτλων που έχει χορηγηθεί από αρμόδια αρχή κράτους μέλους, εφόσον πιστοποιεί εκπαίδευση που έχει πραγματοποιηθεί εντός της Κοινότητας, αναγνωρίζεται από αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους μέλους ως ισοτίμου επιπέδου και παρέχει τα ίδια δικαιώματα πρόσβασης ή άσκησης ενός νομοθετικά ρυθμιζόμενου επαγγέλματος.

2. Κράτος μέλος υποδοχής νοείται το κράτος μέλος στο οποίο ο υπήκοος κράτους μέλους ζητεί να ασκήσει ένα επάγγελμα το οποίο είναι νομοθετικά ρυθμιζόμενο, ενώ δεν έχει αποκτήσει στο εν λόγω κράτος μέλος το δίπλωμα το οποίο διαθέτει ή δεν έχει ασκήσει στο εν λόγω κράτος μέλος για πρώτη φορά το περί ου ο λόγος επάγγελμα.

3. Νομοθετικά ρυθμιζόμενο επάγγελμα νοείται η δραστηριότητα ή το σύνολο νομοθετικά ρυθμιζόμενων επαγγελματικών δραστηριοτήτων που αποτελούν το επάγγελμα αυτό σε ένα κράτος μέλος

4. Νομοθετικά ρυθμιζόμενη επαγγελματική δραστηριότητα νοείται η επαγγελματική δραστηριότητα για την πρόσβαση στην οποία ή για την άσκησή της ή έναν από τους τρόπους ασκήσεώς της σε ένα κράτος μέλος απαιτείται αμέσως ή εμμέσως, βάσει διατάξεων, η κατοχή διπλώματος. Τρόπους ασκήσεως μιας νομοθετικά ρυθμιζόμενης επαγγελματικής δραστηριότητας συνιστούν ιδίως:

α) η άσκηση δραστηριότητας υπό επαγγελματικό τίτλο, εφόσον η χρήση αυτού του τίτλου επιτρέπεται μόνον στους κατόχους διπλώματος που καθορίζεται από τις διατάξεις του κράτους μέλους.

β) η άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας στον τομέα της υγείας, εφόσον για την επ' αμοιβή άσκηση αυτής της δραστηριότητας, ή / και την επιστροφή των ιατρικών δαπανών, απαιτείται σύμφωνα με το εθνικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης η κατοχή διπλώματος.

Εξομοιώνεται προς νομοθετικά ρυθμιζόμενη επαγγελματική δραστηριότητα, η επαγγελματική δραστηριότητα των μελών επαγγελματικής ένωσης ή οργάνωσης

κύριος στόχος των οποίων είναι η προαγωγή και η διατήρηση της στάθμης του επαγγέλματος σε υψηλά επίπεδα και οι οποίες για την επίτευξη αυτού του στόχου τυγχάνουν αναγνωρίσεως υπό ειδική μορφή σε κράτος μέλος και:

α) χορηγούν στα μέλη τους δίπλωμα

β) υποβάλλουν τα μέλη τους σε επαγγελματικούς κανόνες τους οποίους θεσπίζουν οι ίδιες και

γ) παρέχουν σ' αυτά το δικαίωμα να κάνουν χρήση τίτλου ή συντομογραφίας ή ιδιότητας που αντιστοιχεί προς το δίπλωμα αυτό.

Στο παράρτημα του άρθρου 9 του παρόντος διατάγματος περιλαμβάνεται ενδεικτικός κατάλογος των ενώσεων ή οργανώσεων που πληρούν τους όρους της παρούσας παραγράφου. Όταν Κράτος μέλος αναγνωρίζει μια ένωση ή οργάνωση σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρούσα παράγραφο ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή η οποία δημοσιεύει την πληροφορία αυτή στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ως νομοθετικά ρυθμιζόμενη εκπαίδευση νοείται κάθε εκπαίδευση η οποία:

- είναι άμεσα προσανατολισμένη στην άσκηση καθορισμένου επαγγέλματος και
- περιλαμβάνει κύκλο μεταδευτεροβάθμιων σπουδών διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών ή μερική παρακολούθηση ισοδύναμης διάρκειας, σε Πανεπιστήμιο ή ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα ή άλλο ίδρυμα ισότιμου επιπέδου και ανάλογα με την περίπτωση, την επαγγελματική εκπαίδευση, επαγγελματική πρακτική εξάσκηση ή επαγγελματική πρακτική εμπειρία που απαιτούνται προς συμπλήρωση του κύκλου μεταδευτεροβάθμιων σπουδών. Η διάρθρωση και το επίπεδο της επαγγελματικής εκπαίδευσης, επαγγελματικής πρακτικής εξάσκησης ή επαγγελματικής πρακτικής εμπειρίας καθορίζονται από τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις του οικείου κράτους μέλους, ή αποτελούν το αντικείμενο ελέγχου ή έγκρισης από την προς τούτο ορισμένη αρχή.

5. Επαγγελματική πείρα νοείται η νόμιμη και πραγματική άσκηση του σχετικού επαγγέλματος σε ένα κράτος μέλος.

6. Πρακτική άσκηση προσαρμογής νοείται η άσκηση νομοθετικά ρυθμιζόμενου επαγγέλματος που πραγματοποιείται στην Ελλάδα υπό την ευθύνη αναγνωρισμένου επαγγελματία και συνοδεύεται ενδεχομένως από συμπληρωματική εκπαίδευση. Η πρακτική άσκηση προσαρμογής υπόκειται σε αξιολόγηση.

7. Δοκιμασία επάρκειας νοείται ο έλεγχος που αφορά αποκλειστικά τις επαγγελματικές γνώσεις του αιτούντος, με σκοπό να εκτιμηθεί η ικανότητά του να ασκήσει νομοθετικά ρυθμιζόμενο επάγγελμα στην Ελλάδα, συνεκτιμωμένου και του γεγονότος ότι ο αιτών είναι αναγνωρισμένος επαγγελματίας στο κράτος μέλος καταγωγής ή προέλευσής του.

Για τη διενέργεια της δοκιμασίας επάρκειας, το Συμβούλιο του άρθρου 10 του παρόντος Διατάγματος, με βάση τη σύγκριση της εκπαίδευσης του αιτούντος με την εκπαίδευση που απαιτείται στην Ελλάδα, καταρτίζει κατάλογο των τομέων γνώσεων, οι οποίοι δεν καλύπτονται από το δίπλωμα ή τους τίτλους που επικαλείται ο αιτών. Από τους ανωτέρω τομείς επιλέγονται για τη δοκιμασία εκείνοι, των οποίων η γνώση αποτελεί βασική προϋπόθεση για την άσκηση του επαγγέλματος στην Ελλάδα. Η δοκιμασία αυτή μπορεί να καλύπτει και τη γνώση των κανόνων δεοντολογίας που ισχύουν στην Ελλάδα για το επάγγελμα.

Άρθρο 3 Πεδίο εφαρμογής (άρθρο 2 της Οδηγίας 89/48)

Το παρόν Προεδρικό Διάταγμα εφαρμόζεται στους Έλληνες υπηκόους και στους υπηκόους των λοιπών κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίοι ζητούν να ασκήσουν ως ελεύθεροι επαγγελματίες ή μισθωτοί νομοθετικά ρυθμιζόμενο επάγγελμα στην Ελλάδα. Στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος διατάγματος

υπάγονται και τα επαγγέλματα στα οποία αφορούσε η κοινή απόφαση Α4/4112/24.7.1992 (Β' 502) των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Υγείας και Πρόνοιας, όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα η οποία καταργήθηκε με το άρθρο 4 του ΠΔ 373/2001. Από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος εξαιρούνται τα επαγγέλματα, τα οποία διέπονται από διατάξεις που θεσπίζονται βάσει ειδικών οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες καθιερώνουν αμοιβαία αναγνώριση διπλωμάτων μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και τα επαγγέλματα που διέπονται από διατάξεις που έχουν ήδη θεσπιστεί, βάσει της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ.

Άρθρο 4 Άσκηση επαγγέλματος στην Ελλάδα (άρθρο 3 της Οδηγίας 89/48)

1. Εάν η πρόσβαση σε νομοθετικά ρυθμιζόμενο επάγγελμα ή η άσκησή του στην Ελλάδα προϋποθέτει την κατοχή διπλώματος του άρθρου 2, το Συμβούλιο του άρθρου 10 του παρόντος δεν δύναται να αρνείται σε υπήκοο κράτους μέλους την πρόσβαση στο επάγγελμα αυτό ή την άσκησή του υπό τους ίδιους όρους με τους ημεδαπούς, επικαλούμενο την έλλειψη προσόντων, εφόσον ο αιτών:

α) κατέχει το δίπλωμα του άρθρου 2 που έχει ληφθεί σε άλλο κράτος μέλος και απαιτείται για την άσκηση του επαγγέλματος στο κράτος μέλος αυτό, ή

β) έχει ασκήσει το επάγγελμα αυτό με πλήρη απασχόληση επί δύο έτη κατά τη διάρκεια των δέκα τελευταίων ετών σε άλλο κράτος μέλος που δεν ρυθμίζει νομοθετικά αυτό το επάγγελμα, κατά την έννοια του άρθρου 2 παρ. 3 και 4 του παρόντος διατάγματος και έχει αποκτήσει έναν ή περισσότερους τίτλους εκπαίδευσης, οι οποίοι πρέπει:

I. να έχουν χορηγηθεί από αρμόδια αρχή κράτους μέλους,

II. να πιστοποιούν ότι ο κάτοχός τους παρακολούθησε με επιτυχία κύκλο σπουδών μετά τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών ή ισοδύναμης διάρκειας με ελαστική παρακολούθηση, σε πανεπιστήμιο ή ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα ή άλλο ίδρυμα του αυτού εκπαιδευτικού επιπέδου ενός κράτους μέλους και ότι παρακολούθησε με επιτυχία την επαγγελματική εκπαίδευση που απαιτείται επιπλέον του κύκλου σπουδών μετά τη δευτεροβάθμια, και

III. να προετοιμάζουν τον αιτούντα για την άσκηση του επαγγέλματος αυτού.

Τα δύο έτη επαγγελματικής πείρας που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο δεν είναι υποχρεωτικά όταν ο τίτλος ή οι τίτλοι που κατέχει ο αιτών, και οι οποίοι αναφέρονται στο παρόν σημείο, πιστοποιούν νομοθετικά ρυθμιζόμενη εκπαίδευση.

2. Προς τον τίτλο ή τίτλους της παραγράφου 1 περ. β' εξομοιούται οποιοσδήποτε τίτλος ή σύνολο τίτλων που έχει χορηγηθεί από αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους, εφόσον πιστοποιεί εκπαίδευση που έχει αποκτηθεί εντός της Κοινότητας και αναγνωρίζεται από αυτό το κράτος μέλος ως ισοτίμου επιπέδου, υπό τον όρο ότι η αναγνώριση αυτή έχει κοινοποιηθεί στα άλλα κράτη-μέλη και στην Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το Συμβούλιο του άρθρου 10 του παρόντος διατάγματος κοινοποιεί προς την Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα άλλα κράτη μέλη τους τίτλους που χορηγούνται και αναγνωρίζονται στην Ελλάδα ως ισοτίμου επιπέδου προς τους τίτλους της παραγράφου 1 περ. β'.

Άρθρο 5 Επαγγελματική πείρα, πρακτική άσκηση προσαρμογής, δοκιμασία επάρκειας (άρθρο 4 της Οδηγίας 89/48)

1. Οι διατάξεις του άρθρου 4 δεν θίγουν την ευχέρεια του Συμβουλίου του άρθρου 10 του παρόντος, να ζητεί από τον αιτούντα:

α) Να αποδεικνύει ότι διαθέτει επαγγελματική πείρα, όταν η διάρκεια της εκπαίδευσης την οποία επικαλείται σύμφωνα με το άρθρο 4 είναι κατά ένα τουλάχιστον έτος μικρότερη από αυτήν που απαιτείται στην Ελλάδα. Στην περίπτωση αυτή, η διάρκεια της ζητούμενης επαγγελματικής πείρας:

αα) Δεν μπορεί να υπερβαίνει το διπλάσιο της ελλείπουσας περιόδου εκπαίδευσης, εφόσον η ελλείπουσα περίοδος αφορά τον κύκλο σπουδών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ή περίοδο επαγγελματικής εκπαίδευσης που πραγματοποιείται υπό την καθοδήγηση και την ευθύνη αναγνωρισμένου επαγγελματία και ολοκληρώνεται με εξετάσεις.

ββ) Δεν μπορεί να υπερβαίνει την ελλείπουσα περίοδο εκπαίδευσης, εφόσον η εκπαίδευση αυτή συνίσταται σε περίοδο άσκησης του επαγγέλματος που διεξάγεται με την αρωγή αναγνωρισμένου επαγγελματία.

Προκειμένου περί των εξομοιούμενων διπλωμάτων του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 2, ως διάρκεια εκπαίδευσης θεωρείται η διάρκεια εκπαίδευσης που απαιτείται για τον τίτλο προς τον οποίο εξομοιώνονται.

Σε κάθε περίπτωση η διάρκεια της ζητούμενης επαγγελματικής πείρας δεν μπορεί να υπερβαίνει τα τέσσερα έτη. Κατά την εφαρμογή των ανωτέρω πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η επαγγελματική πείρα που αναφέρεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχ. β του παρόντος.

β) Να πραγματοποιήσει στην Ελλάδα πρακτική άσκηση προσαρμογής, επί τρία έτη κατ' ανώτατο όριο, ή να υποβληθεί σε δοκιμασία επάρκειας:

αα) Όταν η εκπαίδευση την οποία έχει λάβει, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, περίπτωση α) και β), αφορά τομείς γνώσεων ουσιωδώς διαφορετικούς από εκείνους που καλύπτονται από το δίπλωμα που απαιτείται από την ελληνική νομοθεσία, ή

ββ) Όταν στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, περίπτωση α) το νομοθετικά ρυθμιζόμενο επάγγελμα στην Ελλάδα περιλαμβάνει μία ή περισσότερες νομοθετικά ρυθμιζόμενες επαγγελματικές δραστηριότητες, οι οποίες δεν υφίστανται στο νομοθετικά ρυθμιζόμενο επάγγελμα που ασκεί ο αιτών στο κράτος μέλος καταγωγής ή προέλευσης και η διαφορά αυτή αντιστοιχεί σε ειδική εκπαίδευση που απαιτείται στην Ελλάδα και που αφορά τομείς γνώσεων ουσιωδώς διαφορετικούς από εκείνους που καλύπτονται από το δίπλωμα που προσκομίζει ο αιτών ή

γγ) Όταν στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, περίπτωση β) το νομοθετικά ρυθμιζόμενο επάγγελμα στην Ελλάδα περιλαμβάνει μία ή περισσότερες νομοθετικά ρυθμιζόμενες επαγγελματικές δραστηριότητες που δεν υφίστανται στο επάγγελμα που ασκεί ο αιτών στο κράτος μέλος καταγωγής ή προέλευσης και η διαφορά αυτή αντιστοιχεί σε ειδική εκπαίδευση που απαιτείται στην Ελλάδα και που αφορά τομείς γνώσεων ουσιωδώς διαφορετικούς από εκείνους που καλύπτονται από τον ή τους τίτλους, που προσκομίζει ο αιτών.

Το Συμβούλιο του άρθρου 10, εάν προτίθεται να απαιτήσει από τον αιτούντα να παρακολουθήσει πρακτική άσκηση προσαρμογής ή να υποβληθεί σε δοκιμασία επάρκειας, οφείλει να εξακριβώσει πρώτα εάν οι γνώσεις που απέκτησε ο αιτών από την επαγγελματική πείρα του είναι ικανές να καλύψουν, πλήρως ή εν μέρει, την ουσιώδη διαφορά που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο.

Η επιλογή μεταξύ πρακτικής άσκησης προσαρμογής και δοκιμασίας επάρκειας της παραγράφου 1 περ.β' ανήκει στον αιτούντα. Το δικαίωμα αυτό της επιλογής δεν ισχύει για επαγγέλματα η άσκηση των οποίων απαιτεί επακριβή γνώση του εσωτερικού δικαίου και ως προς τα οποία η παροχή συμβουλών ή και συνδρομής σε θέματα εσωτερικού δικαίου αποτελεί ουσιώδες και σταθερό στοιχείο της άσκησης των επαγγελματικών δραστηριοτήτων, καθώς και για όσα άλλα επαγγέλματα ειδικές διατάξεις ορίζουν διαφορετικά.

